

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.

Ольга Тамаркіна (Суми, Україна)

olgatam74@gmail.com

Досліджуючи стандарти вищої професійної освіти протягом останніх років, не можна не зазначити помітне зростання рівня вимог до володіння іноземною мовою студентами нелінгвістичних навчальних закладів. При цьому володіння іноземною мовою охоплює не тільки вміння здобувати професійну підготовку. Вивчення іноземних мов є необхідною та невід'ємною складовою частиною професійної підготовки майбутніх фахівців. Знання іноземних мов полегшує доступ до фахової та наукової інформації, використання Інтернет-джерел, допомагає налагоджувати міжнародні наукові контакти, розширювати можливості підвищення професійного рівня студента. Саме тому навчання іноземної мови як засобу комунікації у процесі майбутньої професійної діяльності є пріоритетним завданням викладача. Таким чином, формування іншомовної професійно-комунікативної компетентності майбутніх фахівців, необхідної їм для обробки та використання інформації іноземною мовою є актуальною проблемою сучасної професійної вищої школи [1].

Кожна дисципліна має значні можливості для виховання толерантності у студентів. Але вивчення мов є одним з найбільш ефективних шляхів для виховання толерантності і взаєморозуміння. І тому зараз ми особливо потребуємо широко освічених фахівців, які здатні зазирнути в майбутнє, уміють спілкуватися і працювати з іншими людьми.

Майбутній фахівець не повинен ігнорувати інші культури, він має розглядати, аналізувати, організовувати своє життя в контексті з іншими. Формування готовності до міжкультурної комунікації пов'язане з розвитком у того, хто навчається, компетенції, яка дозволяє йому співвідносити свою культуру з культурою країни мови, що вивчається. Останнє вимагає вміння

бачити відмінності і спільне в культурах, у світосприйнятті їх носіїв, у системах норм, обов'язків, прав і т.п., прийнятих у різних соціумах.

Провідною стратегією навчання іноземної мови має стати соціокультурний підхід, заснований на принципі залучення національної культури у процес навчання. Використання матеріалів культури сприяє пробудженню пізнавальної мотивації, коли студенти не лише освоюють програмний матеріал, але і знайомляться з невідомими фактами культури, що, поза сумнівом, викликає їхній інтерес до предмета, сприяє розвитку творчого начала особистості майбутнього фахівця, його індивідуалізації. Цьому сприяють сучасні підручники з іноземних мов, які часто доповнюються інтерактивними і мультимедійними завданнями. Основна властивість інформаційно-комунікаційної системи – активно реагувати на дії користувача і вибудовувати персоналізовані зв'язки. Варто також звернути увагу на додаткові матеріали, які доступні в мережі: автентичні відео, фільми, літературні твори мовою оригіналу. Вітчизняні вчені не раз говорили про те, що не можна зрозуміти інший народ, не опанувавши систему понять його мови.

Для ефективного навчання іноземної мови необхідно враховувати те, що студенти повинні розуміти внутрішні закони іншомовної реальності, смисловий світ іноземної мови. Саме тому є важливим узгодження вживання мовних одиниць із їхнім внутрішнім змістом.

Завдання викладача іноземної мови полягає в тому, щоб допомогти студентам розширити індивідуальну свідомість новою інформацією про світ, що відтворюється іноземною мовою, зберегти інтерес до процесу оволодіння іноземною мовою, щоб він міг самостійно продовжувати її вивчення, враховуючи внутрішні закони функціонування іноземної мови.

Суттєвим чинником в процесі навчання іноземних мов є можливість отримувати зворотній зв'язок - контакт з носіями. Одним з прикладів використання Інтернету у вивченні мови називають соціальні мережі [2]. Саме

на сторінках таких мереж студенти можуть знайти співрозмовників, з якими можуть обговорювати повсякденне життя, тим самим доповнюючи тематику і лексику, засвоєну під час занять в університеті [4]. Враховуючи основні вимоги щодо організації роботи з метою розвитку професійних якостей майбутніх фахівців у процесі вивчення іноземної мови, вважаємо, доречним використання наступних комунікативних вправ: а) на корекцію діалогічних бар'єрів на основі моделювання типових комунікативних ситуацій, які повністю зорієнтовані на вироблення навичок усного і писемного мовлення на матеріалі фахової лексики; б) спрямовані на розвиток навичок дискусійного обговорення з використанням прийомів активного слухання в процесі ведення діалогу іноземною мовою; в) на розкриття соціокультурного компонента при вивченні іноземної мови [3].

Виходячи з цього, навчання іноземної мови має включати формування комунікативної компетенції, тобто мовну письменність, культурну обізнаність, що являє собою загальнолюдські культурні знання і відомості прикладного характеру.

Таким чином, цілком очевидним є той факт, що вивчення іноземної мови в системі вищої освіти є потужним чинником впливу на особистість і сприяє формуванню соціальної мобільності особистості, становленню майбутнього фахівця як професіонала, розвиває інтелектуальні здібності, комунікативні уміння, дає широку гуманітарну підготовку.

Список літератури.

1. Асоянц П. Г. Формування у студентів умінь англomовного професійного писемного спілкування з використанням інформаційних технологій /П. Г. Асоянц, В. В. Бебих // Іноземні мови. – 2004. – №3. – С. 40– 43.

2. Матухин Д. Л. Профессионально-ориентированное обучение иностранному языку студентов нелингвистических специальностей /Д. Л. Матухин // Язык и культура – № 2. – (14) – 2011.
3. Покушалова Л. В. Формирование иноязычной компетенции профессионально-ориентированной компетенции у студентов технического вуза / Л. В. Покушалова // Молодой ученый. – 2011. – № 3. Т. 2. – С.151–154.
4. Павлусенко О.В. Вивчення англійської мови за допомогою мережі Інтернет [електронний ресурс] - Режим доступу до ресурсу <http://intkonf.org/pavlusenko-ov-vivchennya-angliyskoyi-movi-za-dopomogoyu-merezhi-internet/>.